

Já jsem tvá neznámá

Od neděle k středám
věčně věků hledám cíl,
s buzolou a mapou
nohy moje šlapou hlínou.
Bez hole i s holí
šlapu po okolí jíl,
dnem i nocí temnou,
kéž bys ty už se mnou,
kéž bys, hochu, se mnou byl.
Jé.

Šla jsem kolem klasů,
vánek do mých vlasů vál,
trávou jsem šla měkkou,
brodila se řekou línou.
Dám teď sbohem brodům,
půjdu zase o dům dál.
Mám krev neposednou,
kéž bys, hochu, jednou,
kéž bys ty mě jednou znal.

Já jsem tvá neznámá,
která v povzdálí zatím otálí.
Já jsem tvá neznámá,
se mnou počítej, stačí chtít.
Nosíš mě ve svém vědomí,
i když dnes neznáš jméno mé.
Já jsem tvá neznámá,
která možná má s tebou žít.
Nosíš mě ve svém vědomí,
i když dnes neznáš jméno mé.
Já jsem tvá neznámá,
která možná má s tebou žít.